

תקון ששי - (יחזקאל א) ראיית כמראה אש. כאן ראייה ממש. אמר הקדוש ברוך הוא: מי שיבנש במראה זה, ויהי בתפלתו לבו למעלה לשם יהונ'ה, ועיניו למטה בראשם של אדר'י, פכניוסוה בהיכל הזה כמו תפלאים, וגביון - למעלה, וראייה להם - למטה, ועוד השכינה שהיא יראת יהונ'ה.

ובראייה ושמיעה וריהם ודיבור שורה שם יהונ'ה. בעשרה, במושך, שמושך, הלוק, שרייא אדר'י. וזה ראייה של אור ונור (של התורה), שנאמר בה (משלו) ותורה אור. רית הקרbenות, שהם תפולות, דברו - בתורה, דברו בתפלה. ועשיה של מצוה, וشمוש שלה, ומשוש שלה, והלוק שלה. וראייה ושמיעה שאין שם תורה ומצוות, הקדוש ברוך הוא ושכינתו אינה שורה שם. שהקדוש ברוך הוא שורה בראיה, וכן השכינה, שהتورה - ותורה אור, והשכינה היא ראייה שלו, (במדבר יב) ה' במראה אליו אתרדע (הקדוש ברוך הוא - בפירושה אליו אתרדע - שכינתו).

במחשכה מפניהם בינה - בן י'ה. ישראל עליה במחשכה. הרהור חכמה, לחכם ברמן. חכמה עליה במחשכה, שהוא במחשכה, שהוא בינה. מחשכה והרהור הכל אחד. החכמה לא נודעת אלא בינה, ובהינהقلب. ומשום זה המחשכהقلب, הרהורقلب. ובן התורה - ספר תורה, מצוה לשמע. וכן בחטא, רית ניחם לה. השכינה היא קרבן שלו, עליה שלו, והתפללה היא כמו קרבן, ועולה ברכות ניחם אצלם ומתקרכת אצל בתפלה. וכן

ברבור - (ירמיה כ) הלא לה דברי כאשר נאם ה' אוט ה' - השכינה, דברו שלו, רית ניחם שלו, בראש - כד הווא

תקונא שתיתאה, (יחזקאל א) ראיית במראה אש, הכא בחייב דא, והוא באצלותיה לביה לעילא, לשם יהונ'ה, ועינו למתא בשמא דאדן", תיעלון בהיכל דא, בגונא דמלאכין, וגביון לעילא, ויראה להם למטה, לקבל שכינטא דאייה יראת יהונ'ה.

ובראייה ושמיעה וריהם ודיבור, שרייא יהונ'ה. בעשרה, במושך, שמושך, הלוק, שרייא אדר'י. וזה ראייה, דאור ונור (ס"א אורייתא), דאתمر בה (משלו) ותורה אור. ריתא דקרבנין, דאיןון צלותין, דברו באורייתא, דבר בצלותא. ועשירה דמצואה, וشمוש דיליה, ומשוש דיליה, והלוק דיליה. וראייה ושמיעה, דלית תפמן אורייתא ומצוות, קדשא בריך הוא ושכינתו לא שרייא תפמן. דקורשא בריך הוא שרייא בראייה, וכן שכינתייה, דאוריתא ותורה אור, שכינתייה ראייה דיליה (במדבר יב) יהוה במראה אליו אתרדע, (קדשא בריך הוא במראה אליו אתרדע שכינתייה).

במחשכה מלו גו בינה, בן יה. ישראל עליה במחשכה. הרהור חכמה, לחכימא ברמיזא. חכמה עליה במחשכה דאייה בינה, מחשכה והרהור פלא מד. חכמה לא אשמודע אלא בינה, ובינהقلب. ובגין דא, מחשכהقلب, הרהורقلب.

ובן אורייתא ספר תורה. מצוה (דף ר"ל ע"א) לשמע. וכן בחוטמא, רית ניחם ליהונ'ה. שכינטא אייה קרבן דיליה, עליה דיליה, ואלו תא אייה קרבן, וברית ניחם סלייקת לגביה, ואתקיריבת לגביה בצלותא, והכי בדبور, (ירמיה כ) הלא כה דברי כאשר נאם יהונ'ה. ה' שכינטא, דברו דיליה.

בגונא דשכינטא, אייה מראה דיליה, ושמיעה דיליה,

ברבור - (ירמיה כ) הלא לה דברי כאשר נאם ה'

במו שהשכינה היא מראה שלו, ושמיעה שלו, רית ניחם שלו, בראש - כד הווא

בידים עשוית מצואה שלו, בגוף כריעה שלו. בתפלת זקיפה שלו, בתפללה עמידה שלו (שהיא מול שלו), שהיא שעומדת לפניו בכל מקום וכורעת לגביו ונופלת לרגלו בנטילת אפים לשאל מפנו רחמים על בניה. היא ענוה לגביו, ויש לה בשתי פנים מפנים. ולא כמו שפחה רעה, לילית, חצופה בiley ענוה, אין לה בשתי חצופה בiley ענוה, אין לה השפה של הערב רב, ומושם פנים, אם של הערב רב, ואשחת חיל זה אמר שלמה, (משלי יב) אשחת חיל עטרת בעלה וברק בעצמותיו מבישה. דשכינטא איה מטראונטא, שפחה דיליה לילית, אין לה ענוה, ולא בשתי אנטפין מקודשא בריך הוא. והכי בנה ערבות רב, וקידשא בריך הוא עתיד לאעbara לה ולבנה מעולם, דמקרים אינון מבני ט' מדות, אסנת משגה"ת, (ר"ת אנטה, שנוא"ה, נידוי, תמורה, מorder, שכורה, גירושת הלב, חצופה, תערובת) מקורי דרבנן.

ובן שכינה איה שמושך קודשא בריך הוא, יהוד דיליה בצדיק כי עלמין. ואיה הליכה דיליה, (תהלים פה) צדק לפניו יהלך, למעדן רעوتיה. (בראשית כד) ויהי הוא טרם כליה לדבר והנה רבקה יצאת, רצח לקרותו לעשות רצונו. בראיה, היליכה שלו, (תהלים פה) צדק לנטשיה, בגופא, במושע, בהלווק, בכל אחר, איה מצואה לפניו יהלך, לעשות רצונו. (בראשית כד) ויהי הוא טרם כליה לדבר והנה רבקה יצאת, רצח לקרותו לעשות רצונו. בראיה, בשמיעה, ברית, בדبور, בעשרה, בגוף, בשמושע, בהלווק, בכל אחר היה מצואה לשמש אותו לעשות רצונו.

ובניה, כך הם בצוותה; בני ענוה, בני בשתי פנים. כלם כמו המdot שליה. ומושם זה צוה לקודש ברוך הוא למשה, (שמוטה י"ז) ואטה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנטה שנאי בצע. אנשי חיל - מצד ימן של בצע. אנשי חיל - מצד יצחק, אברהם, שם ראייה של התורה, דברים לא מימינו אש דת למו. יראי אלהים, מטהרא דיצחק, דמן מימיינו אש דת למו. יראי אלהים, מטהרא דיצחק, דמן שמיעה, דאמר חבקוק נביאה (חבקוק ג) יי' שמעתי שמעך בראתי. אנשי אמת, מטהרא דיעקב, דמן ריח ניחן ליהזה, בחוטמא. שנאי בצע, מטהרא דדبور, סמכא

ריח ניחן דיליה, דבר דיליה, ברייש. וכי איהו בידין, עשוית מצואה דיליה, בגופא ברייעא דיליה. באלוთא זקייפא דיליה, באלוותא עמידה דיליה, (ראייה טלית) דאייה דקיקמא קמיה בכל אחר, וכורעת לנבה, ואתנפתל לרגלו בנטילת אפים, למשאל מניה רחמים על בנה, איה ענוה לנווה לנבה, ואית לה בשתי פנים מיניה.

ולא בשפה בישא, לילית, חצופה بلا ענוה, לית לה בשתי פנים, אם אדר רב, ובגין דא אמר שלמה, (משל יב) אשחת חיל עטרת בעלה וברק בעצמותיו מבישה. דשכינטא איה מטראונטא, שפחה דיליה לילית, אין לה ענוה, ולא בשתי אנטפין מקודשא בריך הוא. והכי בנה ערבות רב, וקידשא בריך הוא עתיד לאעbara לה ולבנה מעולם, דמקרים אינון מבני ט' מדות, אסנת משגה"ת, (ר"ת אנטה, שנוא"ה, נידוי, תמורה, מorder, שכורה, גירושת הלב, חצופה, תערובת) מקורי דרבנן.

ובן שכינה איה שמושך קודשא בריך הוא, יהוד דיליה בצדיק כי עלמין. ואיה הליכה דיליה, (תהלים פה) צדק לפניו יהלך, למעדן רעوتיה. (בראשית כד) ויהי הוא טרם כליה לדבר והנה רבקה יוצאת, רהיטת לנבה, למעדן רעוטה. בראיה, בשמיעה, בראיה, בלהווק, בכל אחר, איה מצואה לשמשא ליה, ולمعدן רעוטה.

ובנה, הci אינון בדיקנה, בני ענוה, בני בשתי אנטפין, כלחו במדות דיליה. ובגין דא מניא קודשא בריך הוא למשה, (שמוטה י"ז) ואטה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנטה שנאי בצע. אנשי חיל, מטהרא דימינא דאברהם, דמן ראייה דאוריתא, (דברים לא) מימיינו אש דת למו. יראי אלהים, מטהרא דיצחק, דמן שמיעה, דאמר חבקוק נביאה (חבקוק ג) יי' שמעתי שמעך בראתי. אנשי אמת, מטהרא דיעקב, דמן ריח ניחן ליהזה, בחוטמא. שנאי בצע, מטהרא דדبور, סמכא